

SECCIÓ DE SENDERS

A.E.TALAIA

DEL BAIX EBRE AL SOLSONÈS

5ª Etapa : GARCIA - EL MOLAR - MIRADOR DEL PRIORAT - LA FIGUERA

9 de febrer 1992

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú.	7 h
Garcia. Esmorzar.	8.45 h
Sortida.	9.15 h
El Molar. Reagrupament.	10.45 h
	11 h
Collada (Quilòmetre 11.70). Reagrupament.	12.15 h
	12.30 h
Mirador del Priorat. Reagrupament.	13.20 h
	13.35 h
La Figuera.	13.50 h
Retorn cap a Garcia.	14 h
Garcia. Dinar.	14.25 h
Sortida cap a Vilanova.	16.15 h
Vilanova i la Geltrú.	18 h

Notes.-

- ** Esmorzarem a Garcia, al bar Maig.
- ** Trobarem aigua al poble del Molar.
- ** A la Figuera hi ha un restaurant però no hi ha cap local per als qui es porten el dinar. Per aquesta raó hem pensat de tornar a Garcia, al bar Maig, on hi ha més espai. Es prega a les persones que no hagin encarregat el dinar que no ocupin les taules tal com va passar el dia anterior.
- ** Si us plau, sigueu puntuals i respecte els reagrupaments.

SECCIÓ DE SENDERS

A.E.TALAIA

DEL BAIX EBRE AL SOLSONÈS

5ª Etapa : GARCIA - EL MOLAR - LA FIGUERA

9 de febrer 1992

Després de recórrer tres comarques, el Baix Ebre, la Terra Alta i la Ribera de l'Ebre, avui entrarem al Priorat, una de les contrades amb més anomenada de Catalunya, i ho farem pel seu balcó natural, el Mirador del Priorat, que ens oferirà una panoràmica de gairebé totes les seves terres i poblets. Això significa que aquesta serà una etapa de pujada; sortirem de Garcia, al costat del riu Ebre (70 m) i seguint el curs del barranc del Rec de Baix arribarem al poble del Molar (228 m). A continuació, després de travessar les antigues instal·lacions de les explotacions mineres d'aquesta zona, començarem a pujar vers el Mirador del Priorat (610 m). A partir d'aquest punt, el culminant de l'etapa, davallarem fins arribar al bonic poble de la Figuera (575 m), el més enlairat de la comarca, on finalitzarem el recorregut. Malauradament, aquesta última part està afectada pels estralls produïts per un dels freqüents incendis que s'han declarat darrerament.

EL MOLAR

El terme municipal del Molar, de 22.85 km² d'extensió, es troba a l'extrem de ponent de la comarca del Priorat, en contacte amb la Ribera d'Ebre, i s'estén a la dreta del riu de Siurana, poc abans de la seva desembocadura a l'Ebre. Limita amb els termes de Garcia (oest) i la Torre de l'Espanyol (nord-oest) de la comarca de la Ribera de l'Ebre i amb els de la Figuera (nord), el Lloà (nord-est) i el Masroig (sud-est) del Priorat.

El territori va des d'altituds inferiors als 100 m a la vora del riu fins a les de la serra del Tormo, a l'extrem septentrional (530 m al tossal de la Cogulla i 384 al tossal de l'Àliga). Des d'aquestes altures baixen diversos barrancs vers el riu de Siurana: el dels Comuns, el de Llangostera, el d'en Bartolí i el de la Càndia.

El terme del Molar fins ben entrat el segle XIX formà part del municipi de Garcia. El seu primer nucli habitat, a la repoblació, fou el Mas de Bas, actualment dit del Severino, i per aquesta raó el Molar era conegut pel Molar d'En Bas. El Mas de Bas, juntament amb d'altres terres de regadiu fou donat per Ramon Berenguer IV, Guillem de Castellvell i Arnau de Sarrià al monestir de Poblet. Poblet cedí a cens el molí o hort de Bas el 1176 i també el 1194 amb la condició de bastir una casa per als frares i artigar la garriga subsistent. Al segle XIII era, com a part integrant de Garcia, de Pere de Berga, el qual a la segona meitat del segle vengué la senyoria a Martí de Vall-llebrer. El 1309 tot el terme de Garcia, i amb ell el Molar, fou adquirit per Guillem d'Entença als marmessors de Galceran d'Artesa, restant incorporat des d'aquell moment a la baronia d'Entença primer i després al comtat de Prades.

El 1719 s'explotaven mines de plom, que hom suposava explotades des de l'època romana, manganès, barita i terra sabonera. Cal creure que el fet d'edificar la seva església nova al segle XVIII denota, com a tot Catalunya, un notable increment demogràfic i econòmic. Durant la Guerra del Francès fou ocupat diverses vegades pels napoleònics, els quals hi entraren per primer cop l'agost de 1810, amb una important columna, i es dedicaren al pillatge en trobar el poble mig abandonat, bo i assassinant-hi algun vilatà. Durant la mateixa guerra s'hi creà un sometent. Entre el 1833 i 1839 patí diverses epidèmies de còlera.

Els tràmits per a la segregació municipal de Garcia s'iniciaren el 1843; el 1846 es delimità el terme i el 1850 se separà definitivament. A causa de la seva vinculació a Garcia no es conserven referències de la seva evolució demogràfica anterior al segle XIX. El 1857 tenia 699 habitants, que passaren a 885 el 1887. El nombre d'habitants va baixar fins a 728 el 1897 possiblement degut a la fil·loxera que va malmetre les vinyes el 1889. Aquesta davallada fou esmorteïda ràpidament gràcies al desenvolupament de l'explotació de les mines de plom, en les quals s'obtenia també argent, que aconseguiren el seu màxim rendiment als anys inicials del segle; aleshores s'explotaven els sis jaciments existents amb capital alemany. La indústria no era exempta d'incidents socials, que generaren una important vaga el 1916.

El Molar tenia 868 habitants el 1900, 1221 el 1910, quan de nou inicià la davallada, que portà a 923 el 1920, 618 el 1940, 643 el 1960 i 505 el 1970. El 1975 havia baixat a 418 habitants i el 1981 a 346. Al llarg del segle XX el poble ha conegut importants millores: el 1904 es creà la cooperativa de consum La Redempció; el 1911 es fundà el Centre Obrer Tradicionalista; el 1914 es creà un orfeó amb un centenar de cantaires i els anys trenta la Societat Instructivo-recreativa d'ERC i la Societat Obrera; hi arribaren a coexistir tres elencs teatrals. L'agricultura fou de nou afectada per elements adversos com la calamarsa de 1915 i la secada de 1923-27. El 1921 hi arribà l'electricitat, el 1922 el telèfon, el 1924 s'inaugurava el servei d'automòbil amb Falset i el 1925 es portava l'aigua al poble.

La proclamació de la República el 1931 fou acollida amb una gran manifestació, alhora que es refeien la UGT i la CNT. El juliol de 1936 es van collectivitzar les mines i les terres mentre es calava foc a l'arxiu municipal i als retaules de l'església, edifici que es destinava a magatzem. Durant la guerra el poble fou bombardejat per l'aviació alemanya i durant la batalla de l'Ebre, la mina Lausa fou habilitada com a hospital de campanya. Acabada la guerra, el 1945 s'hi creà la Unió Esportiva, el 1950 la Cooperativa Agrícola, el 1961 es feren les escoles noves i el 1967 es construí l'actual casa del comú. Des dels primers anys de la postguerra comptà amb un orfeó, que, malgrat les prohibicions oficials, incloïa sempre al seu repertori *El cant de la Senyera*.

El poble del Molar (228 m d'altitud) és situat damunt d'un serrat que domina per la dreta la vall del riu de Siurana. L'edifici més notable és l'església parroquial de Sant Roc datada el 1788, d'estil neoclàssic, amb una nau, capelles laterals, cor i campanar adossat. L'església fou construïda per un mestre d'obres de la Fatarella. Part de l'església i l'altar major s'incendiaren fortuïtament el 1901. No queden rastres de l'església antiga, però sí les ruïnes de l'ermita de Santa Teresa. La veu popular assenyala la casa coneguda com a Cal Vilanova com la que va donar origen al poble.

Pel terme hi ha una vintena de masos. El més important era el ja esmentat Mas de Bas, donat el 1156 a Poblet; el monestir el va vendre el 1548, amb tots els honors i pertinences, a Jaume Pellisser. L'any 1808 fou parcel·lat; avui en dia encara és habitat i se'l coneix amb el nom de Mas del Severino. Un altra gran mas és el Mas Martí o Mas dels Freres, antiga propietat d'Escaladei, començat a parcel·lar el 1790.

El 1930 es va descobrir el primer jaciment hallstàtic de Catalunya, amb el poblat i la seva necròpolis que contenia un ric fons amb unes 172 urnes funeràries, amb elements d'aixovar de ferro i bronze. El poblat era al cim de Montcalvari a un quilòmetre del poble. A la zona del coll del Dominguet, les Planes i pla del Joan s'hi troba un ampli jaciment de sílex superficial on sembla que hi degué haver un lloc d'explotació, però cap poblat. Entre el Mas de les Puces i el de la Notaria aparegueren una vintena de sepulcres de lloses i al fons de l'Aigua hi ha les restes d'un poblament romà amb necròpolis.

Són fills del poble els dirigents carlins Joan Vilanova Canals, membre de l'estat major del pretendent Carles VII i Frederic Escoda i Sancho, diputat provincial; el dirigent anarquista Fructuós Rebull i Salvadó i el compositor Joan B. Rebull i Lluís (1899).

LA FIGUERA

El terme municipal de la Figuera, de 18.73 km² d'extensió, es troba a l'extrem de ponent de la comarca del Priorat, en contacte amb la Ribera de l'Ebre, a la dreta del riu de Montsant, que forma el seu límit septentrional. Limita amb els termes de Cabassers (nord), la Vilella Baixa i el Lloà (est), i el Molar (sud), del Priorat, i amb el de la Torre de l'Espanyol (nord-oest) ja a la Ribera de l'Ebre.

El seu territori, muntanyós, separa les conques del riu de Montsant de les del riu de Siurana i de l'Ebre, amb els cingles del tossal de Guixar (640 m), a l'extrem de llevant, damunt el Lloà i la Vilella Baixa, i el punt culminant del tossal de Sant Pau (617 m) al sector nord, al límit amb Cabassers. El petit barranc de l'Engolidor va a parar al riu de Montsant i vers l'Ebre i el riu de Siurana recorren els del Muralló, de Marga, dels Horts, de les Freixes i de Llangostets.

La Figuera ja existia en temps de la dominació àrab i amb la repoblació fou incorporat entre el 1160 i el 1170 al territori de Cabassers. El lloc va rebre la carta de població dels bisbes de Tortosa el 1182. En aquest i d'altres documents rep el nom de *Gibaldaber*. Integrat en la baronia episcopal de Cabassers, del bisbe del capítol de Tortosa, els comtes de Prades hi tingueren alguns drets senyoriais. Als primers recomptes de població els seus habitants figuren junts amb els del Lloà en la majoria d'ocasions. La Figuera tenia 12 focs el 1378, 27 el 1515 i 24 de laic i un de capellà el 1553. Conjuntament amb el Lloà tenia 90 habitants el 1718 i 59 el 1787, quan la Figuera consta ja com a parròquia. El 1830 tenia 237 habitants i 674 el 1860, per assolir la seva màxima demogràfica el 1887 amb 884 habitants. Tot seguit, l'acció de la fil·loxera provocà un incesant i continuat corrent emigratori que encara subsisteix: 622 habitants el 1900, 558 el 1920, 425 el 1940, 293 el 1960 i 204 el 1970. El 1975 havia baixat a 169 habitants i el 1981 a 147.

El poble es troba en un lloc enlairat (575 m d'altitud) i de bona vista, fet recollit per la corrandia popular que afirma que "*la Figuera cau molt alta*". Antigament fou emmurallat i fortificat; encara s'endevina alguna resta de la muralla i la memòria popular conserva la situació dels diversos portals, així com els topònims del carrer del Portalet, carrer de la Muralla i el Castell. Al Castell, la zona més enlairada del poble, es construí al segle XVIII l'església parroquial de Sant Martí, damunt de l'antiga estructura defensiva. L'església és un edifici de dimensions considerables amb elements barroquitzants, sobretot a l'interior, de tres naus, cimbori amb els plafons dels quatre evangelistes a les petxines, cor i campanar incorporat a l'estructura. Els altars foren cremats el 1936. La rectoria arredossada a l'església va datada al 1746. A l'Arxiu Municipal es guarda l'important *Llibre de les ordinacions de la vila de la Figuera* redactat entre el 1340 i el 1734. Hi ha una casa de colònies i un refugi

de muntanya del Centre Excursionista de Tarragona.

Al terme hi ha l'ermita de Sant Pau de la Figuera, de molta anomenada, en un lloc amb una grandiosa panoràmica. Al santuari, que fou cremat el 1936, es venera la imatge de la Mare de Déu de la Mola. És situat al cim del seu nom, a ponent del poble i al límit amb el terme de Cabassers. Al Mas de Solers s'ha trobat un jaciment de sílex i vora del mateix lloc hi ha les restes d'una antiga torre de guaita dita dels Moros.

SANT APOL·LÒNIA

Diu la tradició que Santa Apol·lònia era filla de Barcelona i monja dominica. De jove, havia estat casada amb un home molt geniüt i violent, que la tractava amb brutalitat. Tipa de

suportar-lo, es va fer monja; i vet aquí que una nit a la cella del convent se li va aparèixer Nostre Senyor, carregat amb una creu tan feixuga que amb prou feines s'aguantava dret. Ella va dir d'ajudar-lo, a la qual cosa va respondre Jesús: "*Apol·lònia, Apol·lònia, com vols ajudar-me a portar la meua creu si no pots portar la teua*". La santa va comprendre el sentit de les paraules de Jesús i l'endemà mateix va deixar el convent i va tornar al costat del seu marit. Aquest, per tota benvinguda, li va ventar un parell de mastegots que li van fer saltar tots els queixals i les dents. D'aquí que Santa Apol·lònia és molt venerada contra el mal de queixal i de dents. També la invoquen les dones amb marits geniüts per tal que les proveeixi de paciència i de resignació.

BIBLIOGRAFIA

- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 11. El Priorat, la Ribera d'Ebre, Terra Alta i el Matarranya.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1981).
- ## Gran Enciclopèdia Catalana.
Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. (1ª Edició, 1969).
- ## Rutas Turísticas de Cataluña. Volumes I i II.
Francisco Gurri Serra.
Editorial Alpina. Granollers. (1975).
- ## Topoguia del GR-7-1. 3ª Fascicle : Prades - Garcia.
Comitè Català de Senders de Gran Recorregut. (1ª Edició, 1988).
- ## Costumari Català. El curs de l'any. Volum I, Hivern.
Joan Amades.
Salvat Editors. Edicions 62. Barcelona (1982)
- ## Costumari Català. Fascicle nº 40
Diari Avui. (2/2/92).
- ## Cartografia: Mapes Sèrie L, fulls 32-17 i 32-18
Servicio Cartográfico del Ejército. Escala 1:50.000

GOIGS
DE
SANTA MARIA
MAGDALENA

SANTA MARIA MAGDALENA

Que's cantan
en la Capella de
dita Santa de la
VILA DE GARCIA

Puig de Deu sou tan amada
Magdalena com se veu;
Siau la nostra advocada,
Apostolesa de Deu.

Tota la vida profana
Deixàreu y vanitat,
Juntamen ab lo pecat
Lo adord d' anar galana;
Fou causa vostra germana
En lo sermó que vos feu, etc.

Moguda de devosió
En lo que Marta instruhís,
Entràreu en lo sermó
Que predicà Jesucrist;
En casa de Simeón
Ungireu los peos a Deu, ect.

Lo gran Jubileu pleníssim
Y remissió del pecat.
Que us dona 'l filli del Altíssim
Lo segón en Trinitat;
Ploráu vos vostre pecat,
Y murmura 'l Fariseu, etc.

Fou gran vostra voluntat
Que tinguéreu al Senyor,
Que en tormens y passió

May l' haveu desamparat;
Ab lo deixeble sagrat
Foreu al peu de la Creu, etc.

A Vos, a Llatge y Marta
Vulgueren martirisar,
Puig en una nau sens velas
Vos posaren en lo mar;
Al famós port de Marsella
Vos portá lo Fill de Deu, etc

En un molt obscur boscatge
Fereu vostra habitació
En trenta anys de penitencia
Y continua oració:

Ab gran fervor predicareu
Al poble la Lley de Deu, etc.

Set vegades cada día
Foreu d' angels visitada,
Vostra vida es acabada
Cantan d' ells la gerarquia;
Sant Silvestre en aquets día
Fa testimoni que hu veu, etc.

A Magdalena sagrada
Pecadors reclamarán;
Siau la nostra advocada,
Apostolesa de Deu.

P. Ora pro nobis. Beata Maria Magdalena.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

O R E M U S

Beatae Mariæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvemur, cujus précibus exoratus quatrídú-
nūm fratrem Lázarus vivum ab inferis resuscitasti. Que vivis, et regnas, in sæcula sæculurum.

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

El lloc on començarem l'etapa d'avui és l'esplanada que hi ha davant de la derruïda església parroquial de Garcia. El punt és un excel·lent mirador sobre el recorregut que fa l'Ebre des del Pas de l'Ase fins al pont del ferrocarril (si no hi ha boira, està clar !).

Per arribar-hi, en sortir del cafè Maig, hem d'anar cap a l'esquerra i al final del carrer continuar pel carrer Major que puja vers la dreta per darrera d'una barana tot passant per un tram cobert que travessa les edificacions.

Després d'una curta pujada trobarem una petita plaça amb una palmera *avant-la-lettre*, plantada al seu bell mig. S'ha de seguir pujant pel carrer de l'Església que surt pel fons a l'esquerra travessant un altre tram cobert. A mesura que ens acostem a l'església es van veient les cases derruïdes de l'antic nucli de Garcia; per sort, algunes d'elles s'estan reconstruint.

Sortim a l'antiga plaça de l'Església; a l'esquerra hi ha el mirador sobre el riu.

Horari		Quilòmetres
Parcial	Total	
0.00	0.00	0.00

Comencem la caminada d'avui situats davant de la destruïda església parroquial de Garcia. Hem d'anar en direcció nord, deixant el malmès edifici a la nostra esquerra i girant tot seguit cap a la dreta per tal de vorejar el turonet del Calvari.

D'aquesta manera desembocarem en un carrer que puja de la part nova del poble; l'hem de seguir cap a l'esquerra. A la dreta queden els carrerons de Calafell i de les Escalles.

0.03	0.03
------	------

Arribem en un encreuament de carrers i camins. Per l'esquerra se'ns uneix un camí particular que baixa del turonet del Calvari; per la dreta rebem un carrer que puja del poble. Hem de seguir endavant passant per sota d'una línia de conducció elèctrica i deixant un camí que se'n va cap a la dreta.

El camí que seguim, amb el sòl encimentat, puja lleugerament. A la dreta queden les ruïnes d'una edificació i a l'esquerra, una mica més enllà, les restes d'un corral.

En acabar-se la pujada també s'acaba l'encimentat del sòl; a la dreta queda una esplanada. Planejem.

0.03	0.06
------	------

A l'esquerra deixem el camí d'accés al cementiri del poble que queda a un nivell inferior. Continuem planejant.

Deixem un camí que baixa per la dreta i pocs metres més enllà, enfront d'un petit turó, trobem una bifurcació. Hem de continuar rectes, vorejant el turonet que ens queda a la dreta.

A l'esquerra tenim la fondalada del barranc del Rec de Baix que ens ofereix una magnífica panoràmica; mirant enrera podem veure l'Ebre.

0.05

0.11

Després de flanquejar el turó, el camí travessa un estret coll situat entre una espectacular paret del barranc del Rec de Baix i una petita vall lateral del riu de Siurana. En aquest punt hem de deixar el camí que baixa cap a la dreta i continuar endavant, planejant, per un senderol que va per damunt d'uns blocs de conglomerat.

Nota.- És interessant acostar-se a la vora de la paret del barranc per observar (si no hi ha boira) el recorregut del Rec de Baix.

Travessat el coll, el senderol comença a baixar per la vessant sud del barranc.

Passem per sota d'una línia d'alta tensió. El senderol va seguint el curs d'un escorrentiu d'aigües però una mica abans de creuar una segona línia d'alta tensió, en finalitzar una de les marjades, se'n separa per anar cap a l'esquerra.

Nota.- La senyalització del GR segueix per l'escorrentiu però la bardissa l'ha fet impracticable.

Després de travessar la línia d'alta tensió girem cap a la dreta per a retornar a l'escorrentiu.

0.07

0.18

1.40

Desemboquem en un camí de carro; l'hem de seguir cap a la dreta pel costat d'un marge. A la dreta, elevada, queda una petita edificació.

El camí descriu un ampli revolt cap a l'esquerra per acostar-se al curs del barranc del Rec de Baix; a la dreta queda una espectacular cinglera estratificada.

Deixem un camí força malmès que baixa per l'esquerra i girem vers la dreta pujant lleugerament. El sòl, argillós, és ple de reguerots.

0.07

0.25

En finalitzar la suau pujada, a la dreta, a l'inici d'una marjada, una mica amagada, podem veure una petita cova. Planegem i davallem suaument.

A l'altra vessant de la vall, veiem un camí que puja paral·lel al nostre.

0.12

0.37

Per l'esquerra se'ns uneix un camí que puja del llit del barranc; hem de continuar endavant. Per entremig dels arbres es distingeix una petita edificació situada a l'altra costat de la riba.

Pugem lleugerament per tal de superar un estrep de la serra que s'aboca sobre el llit del torrent.

0.07 0.44

Voregem la confluència de tres torrents; al bell mig de l'enforcall hi ha les ruïnes d'una edificació. El camí continua pel vessant que seguïem.

0.01 0.45 3.40

Arribem al llit del torrent que en aquest punt passa pel peu d'una alta timba amb parets terrosses. Alguns animals han aprofitat aquest terreny per a fer-hi els seus caus.

Hem de seguir uns metres llit amunt, travessant un canyar; el sòl del camí és una catifa de canyes. Una mica més enllà girem vers l'esquerra.

0.03 0.48 3.60

Deixem un camí a l'esquerra i continuem endavant passant pel peu de la timba que forma la vessant dreta del torrent.

Arribem enfront d'una canonada elevada que travessa el llit del torrent; ací el camí es transforma en senderol i se'n va cap a la dreta, paral·lel a la canonada. Uns metres més enllà recupera la seva identitat i comença a pujar pel costat d'uns horts deixant una petita bassa a l'esquerra.

Seguim pujant pel costat d'una paret de pedra molt *emblemàtica*.

0.04 0.52

El camí ens mena al costat d'una masia.

0.08 1.00 4.40

Per l'esquerra se'ns uneix un camí que puja del barranc.

0.07 1.07 4.90

Sota del camí podem veure una gran bassa quadrangular; continuem pujant.

0.15 1.22 5.90

S'acaba la pujada i desemboquem a la carretera que puja de Garcia vers el Molar; hem de seguir-la cap a l'esquerra, en direcció a aquest últim poble.

0.07 1.29 6.40

Arribem a la cruïlla amb la carretera que puja des del Masroig i va cap a la Figuera, just a l'entrada del poble del Molar (228 m).

A partir d'ací el GR continua per l'esquerra, seguint la carretera en direcció a la Figuera. És interessant, però, fer el recorregut per dins del poble; d'aquesta manera ens estalviarem un tros de carretera i tindrem ocasió de visitar la població.

Travessem la carretera i entrem dins del nucli urbà del Molar per l'avinguda del Priorat fins arribar a la plaça del Molar. A l'esquerra trobem el carrer de Sant Roc i més enllà el carrer Major; hem de seguir aquest últim fins arribar a la plaça de l'Església i després continuar pel carrer de la Font el qual ens menarà finalment a la carretera, a l'extrem nord del poble.

0.07 1.36 6.90

Sortim del poble i continuem per la carretera anant cap a la dreta. Deixem un camí a la dreta i immediatament la carretera bifurca; la branca de l'esquerra es dirigeix vers la Figuera (8 km), la de la dreta al Lloà (6 km) i Gratallops (11 km). Hem de seguir aquesta última.

0.02 1.38 7.00

Hem d'abandonar la carretera i anar per un camí que surt per la dreta i que segueix paral·lelament pel seu costat. Aquest és l'antic camí de les Mines.

0.03 1.41 7.20

Passem per entremig dels antics tallers, que queden a l'esquerra, i el vell edifici de l'administració de les Mines. Anem cap a l'esquerra per a tornar a la carretera i seguir-la.

0.12 1.53 8.20

En arribar en un pont hem de deixar la carretera per tal d'agafar una pista que puja cap a l'esquerra. La pista va pujant pel fons d'una vall, per entremig de camps de cultiu.

0.40 2.33 10.70

Assolim l'altiplà; a la dreta queda el camí d'accés a una masia que es troba a un centenar de metres. El GR creua l'altiplà en direcció nord-oest.

0.09 2.42 11.70

Som en una ampla collada; hem d'anar cap a la dreta seguint la divisòria de les aigües. Després de passar pel costat d'unes ruïnes tornem a pujar.

0.12 2.54 12.80

Passem a frec del mas Joaneta enderrocat en part; el seu corral obert és un bon aixopluc en cas de mal temps.

0.02 2.56 13.00

Arribem en una bifurcació; s'ha de continuar per la branca de l'esquerra. Continua la pujada.

0.08 3.04 13.50

En un petit collet el camí torna a bifurcar; la branca de l'esquerra ens acostaria a la carretera del Molar a la Figuera. Agafem la branca de la dreta pujant suaument.

0.25 3.39 15.30

Assolim el capdamunt de la serra, al punt denominat el "*Mirador del Priorat*". Des d'ací la panoràmica és formidable: es veuen els pobles de la Morera, Poboleda, la Vilella Alta, la Vilella Baixa, Torroja, Gratallops, Bellmunt, Falset, el Masroig i algun altre. A l'esquerra tenim la serralada del Montsant; seguint cap a la dreta veiem, al lluny, la serra de Prades amb el con de Gallicant, la serra de l'Argentera, la Mola, la serra de Llaveria, al Montalt, la Tossa de Tivissa i la serra de Cardó.

Des d'ací, el camí continua vers l'esquerra, cap a l'oest, per tal de vorejar el turó que tenim davant.

0.10 3.39 16.00

Quan el camí gira cap a l'esquerra l'hem de deixar per agafar una drecera que s'enfila per la dreta.

Passem a tocar d'un paller i comencem a baixar en direcció al poble de la Figuera. Prop del cementiri retrobem el camí.

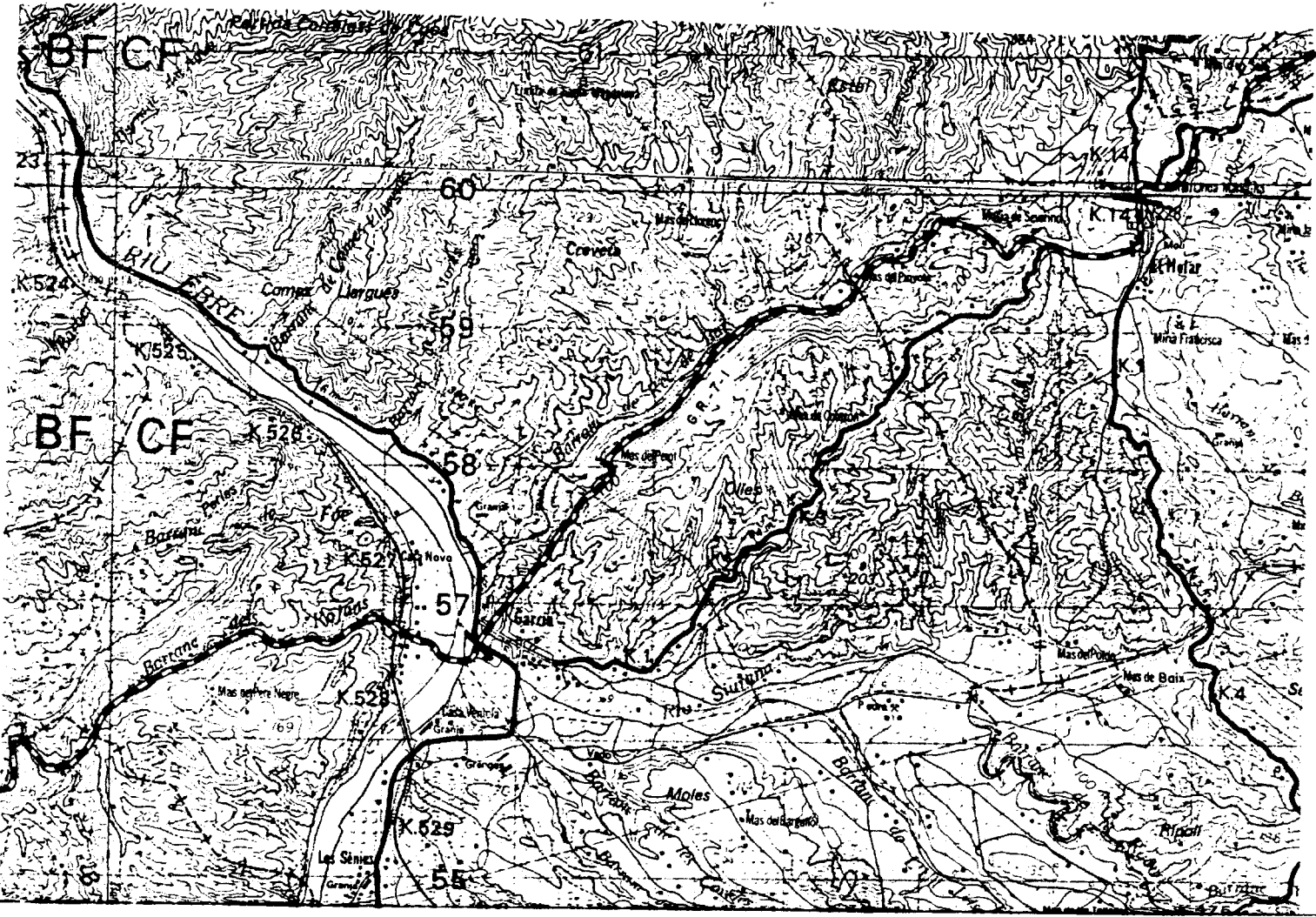
0.04 3.43 16.33

Arribem al poble de la Figuera (575 m) on finalitza l'etapa d'avui.

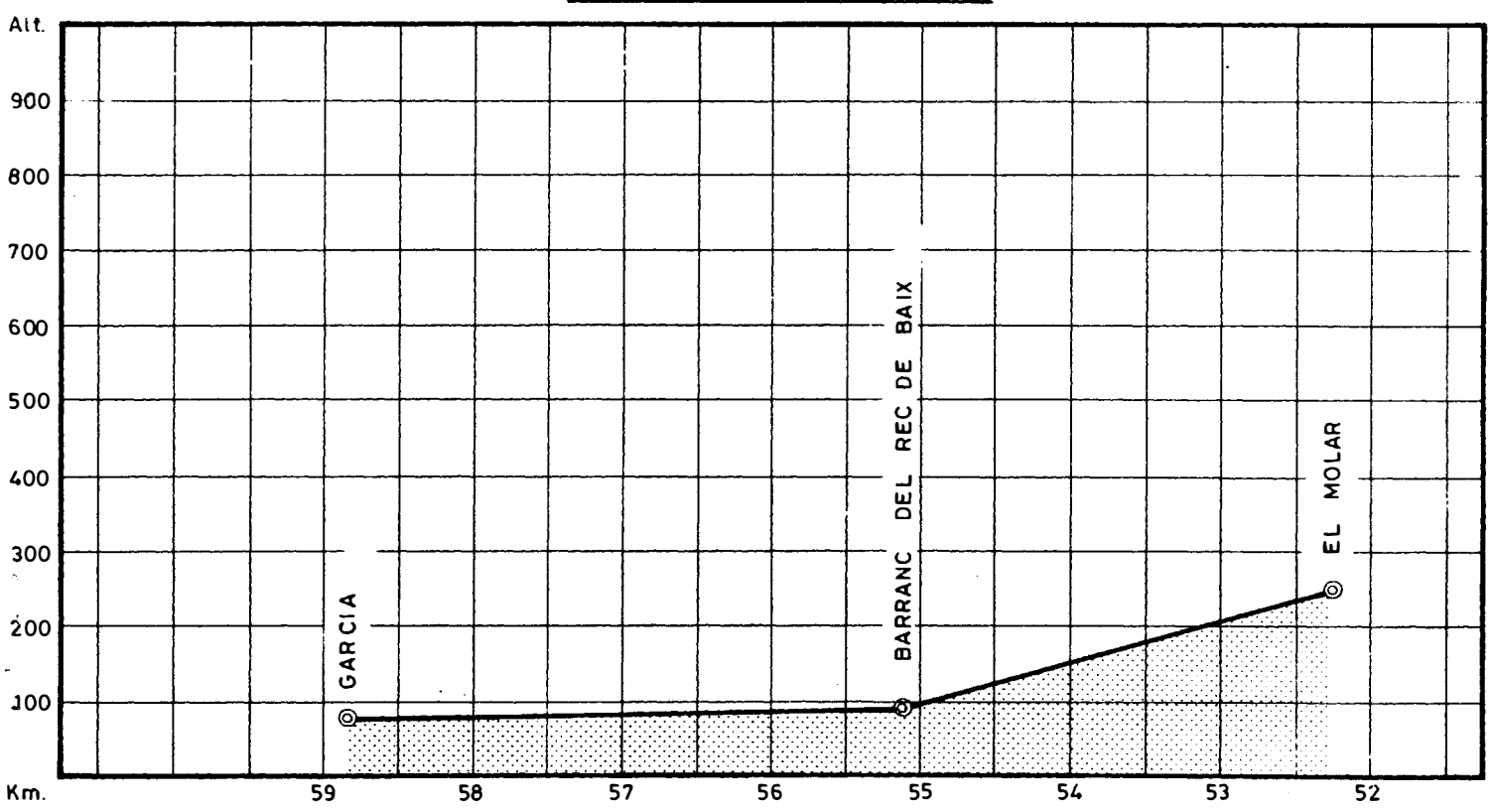
Per anar a trobar l'autocar hem de seguir pel carrer del Priorat, planer i encimentat, que va cap a l'esquerra. Després de passar per un tram cobert s'ha d'anar cap a l'esquerra, baixant pel carrer de Garcia. A mig carrer hem de trencar cap a la dreta i seguir el carrer de Baix que ens menarà a la carretera, enfront de la fonda de la Figuera.

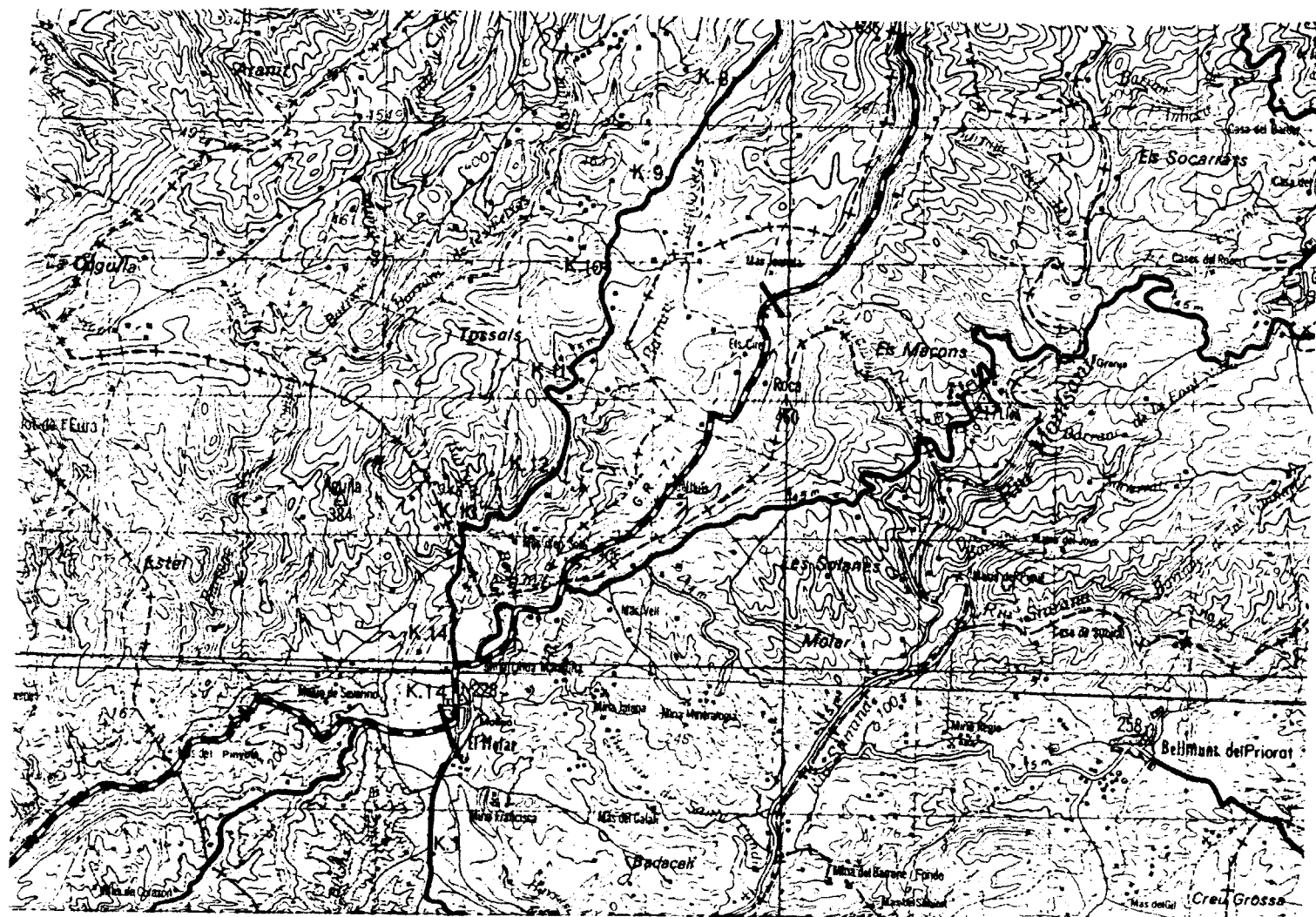
Agustí Poch

Febrer 1992

EL MOLAR - GARCIA

MAS JOANETA - EL MOLAR

